

mænd fra Sogneraadene træde sammen indenfor Amterne og vælge Kommissionsmedlemmer, medens Formanden som hidtil vælges af Landbrugsministeren, betyder kun, at denne Sag knyttes nærmere til Sogneraadene, end den var i Forvejen, og det anser jeg for et Fremskridt, der vil opveje den Ulejlighed, som foranlediges ved Forandringen. Derimod tror jeg ikke, at det i og for sig forandrer Kommissionens Sammensætning; Kommissionens Sammensætning vil temmelig sikkert, om end ikke i Henseende til Personer, saa dog i Henseende til social Stilling og andre ydre Forhold, blive nøjagtig den samme, som hvis det var Amsraadet, der skulde vælge fremdeles. Men jeg finder det naturligt, at det er Udsendinge fra Sogneraadene, der vælge Amtskommissionerne, idet Sogneraadene derved erindres om, at de have en Opgave ved og med denne Lov, nemlig den, som er given dem i § 6, men som Sogneraadene vist ikke i særdeles stor Udstrækning have givet Agt paa. De Herrer vide, hvad jeg sigter til. Jeg sigter til det Forhold, at naar en jordlodsøgende ikke selv kan finde sig en Lod, som passer ham, eller komme overens med den Mand, der har en Lod, han kunde synes om, kan han henvende sig til Sogneraadet, og dette skal da være ham behjælpeligt, det har en Pligt til at komme den jordlodsøgende til Hjælp under hans Forberedelse til at komme i Besiddelse af en Jordlod. Idet Sogneraadene nu skulde vælge Kommissionsmedlemmer, og idet vi her inde fra baade ved første og anden Behandling ligesom slaa en Streg under Sogneraadens Stilling i dette Arbejde, turde vi fremtidig kunne vente mere aktiv Deltagelse fra Sogneraadens Side, end vi hidtil have sporet. Ogsaa af den Grund og særlig af den Grund kan jeg tage mod dette Ændringsforslag.

Men jeg ønsker at gentage — og det samme gælder vel, naar det kommer til Stykket, det ærede Udvalg samt de her i Tinget, der følge Udvalget og mig i Indstillingen —, at naar vi foreslaa at gennemføre en Forandring af Amtskommissionernes Sammensætning, er det ikke et Udtryk for nogen Utilfredshed med de tidligere Kommissioners Arbejde. Ganske vist hørte jeg i Gaar en ret skarp Kritik af en vis Amtskommissionsformand, Amtskommissionsformanden for Sorø Amt. Det ærede Medlem — det kommer jeg maaske til at berøre siden i en anden Forbindelse — mente, at den vedkommende Amtskommissionsformand var optraadt haardhændet overfor en bestemt Ansøger. Det Referat,

han gav af Forholdet, stemte ikke med de faktiske Forhold, saaledes som de ere mig forebragte og forebragte just af det ærede Medlem. Det, der er Tale om i Kommissionsformandens Afslag, er ikke det, at den paagældende Jordlod er for dyr og anses for at være for dyr i og for sig. Nej, det er noget andet, det er det, at Kommissionsformanden og den samlede Kommission — det ærede Medlem ved, at det var den samlede Kommission —, altsaa ogsaa den Husmand, Amsraadet har valgt — jeg kender i øvrigt ikke den Husmand — finde ikke, at Jordprisen er for høj, men derimod at Ansøgeren har for faa Penge til at sætte sig i Besiddelse af denne Lod. Og efter den Opgørelse, der foreligger for mig — jeg har faaet Sagen overleveret privat fra det ærede Medlem; skal den behandles af Landbrugsministeriet, maa den foreligge for mig i en anden Form —, ser det vel ud, som om han lige rent matematisk set kan præstere Tiendedelen, men det kommer han kun til derved, at han nominerer Besætningen til 400 Kr., og det er unægtelig en temmelig lille Besætning, naar man skal begynde Driften af en Ejendom, hvor Jordlodden koster 3,600 Kr. Jeg vil ikke dermed sige, at det er rigtigt gjort af Kommissionen i Sorø Amt at nægte dette Andragende, men det er og bliver en Skønssag, og jeg tror ikke, det ærede Medlem handler rigtigt overfor den paagældende Kommission ved at drage det frem her i Tinget for uden nærmere Undersøgelse og Prøvelse at gøre Kommissionen til Genstand for den Kritik, han fremsatte.

I Forbindelse hermed maa jeg nævne noget andet, det ærede Medlem drog frem, nemlig, at den paagældende Kommissions Formand eller vel rettere den samlede Kommission havde paabyrdet Jordlodsøgeren Udgifter til Befordring af Kommissionen. I den Anledning vil jeg henstille til det ærede Medlem, som vistnok brugte det Udtryk overfor mig, at jeg maatte se Kommissionerne lidt paa Fingrene, at han ser sig selv lidt paa Fingrene, inden han her i Tinget offentlig udtaler noget saadant. Thi det kunde dog være, at der forelaa en Misforstaaelse her. Har det ærede Medlem fuld Klarhed paa, at der ikke foreligger en Misforstaaelse fra nogen af Siderne? Eller — det kan der ogsaa foreligge — en let hændelig Forglemmelse fra Kommissionsformandens Side? Er det opklaret, at det er Kommissionsformandens bestemte Hensigt at lade Jordlodsøgeren betale Rejsseudgifterne,